

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۲۷ فبروری ۲۰۲۲

آیا بحران اوکراین به یک جنگ اروپائی منجر خواهد شد؟

ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه روز دوشنبه پس از به رسمیت شناختن جمهوری‌های دونتسک و لوگانسک، دستور داد نیروهای حافظ صلح این کشور وارد این مناطق شوند. روز سوم حمله سراسری ارتش روسیه به اوکراین با ادامه بمباران کنیف، پایتخت این کشور و شنیده شدن صدای تیراندازی در میدان «استقلال» این شهر در ساعات اولیه بامداد شنبه ۲۶ فوریه ۲۰۲۲ همراه بود. همزمان سفارت‌خانه‌ها و مراکز دیپلماتیک خارجی در اوکراین از شهروندان خود خواستند که در منزل و یا در نزدیکی پناهگاه‌ها مستقر شوند. خبرگزاری‌ها از قطع اینترنت در کنیف نیز خبر دادند و شاهدان عینی هم گفتند که برخی شهروندان به دلیل کمبود مواد خوراکی به‌ویژه نان بعضی فروشگاه‌ها را غارت کردند. بمباران شهر خارکوف شنبه صبح از سر گرفته شد و مسئولان این شهر از مردم خواستند که در پناهگاه‌ها مستقر شوند. خبرهایی نیز از هجوم مردم این شهر به انبارهای ذخیره مواد غذایی منتشر شده است.

خبرگزاری رسمی روسیه «اسپوتنیک» در گزارشی مدعی شد که ارتش این کشور حجم زیادی از سلاح‌های غربی اهدا شده به ارتش اوکراین را به غنیمت گرفته است.

این خبرگزاری به نقل از وزارت دفاع روسیه گفت که نیروهای روس ۲۱۱ مرکز و زیرساخت وابسته به ارتش اوکراین از جمله ۱۷ مرکز فرماندهی و مخابراتی، ۱۹ سامانه دفاع هوایی «اس ۳۰۰» و ۳۹ رادار را منهدم کردند. به گزارش خبرگزاری رسمی «اسپوتنیک»، پوتین رئیس جمهور روسیه بامداد سه‌شنبه ۲۲ فوریه ۲۰۲۲، به وزارت دفاع این کشور دستور داد تا نیروهای حافظ صلح را به دو منطقه دونتسک و لوگانسک اعزام کند. پوتین روز دوشنبه اعلام کرد، مسکو استقلال جمهوری‌های مردمی دونتسک و لوگانسک را به رسمیت شناخته و در کاخ کرملین قراردادهای همکاری و دوستی را با سران این جمهوری‌ها امضا کرد. سرگئی لاوروف وزیر امور خارجه روسیه، در روز دوم ورود ارتش روسیه به خاک اوکراین و رسیدن به دروازه‌های کیف پایتخت این جمهوری گفت:

اوکراین خط قرمز ماست. ما بارها گفتیم نمی‌توانیم اجازه دهیم این کشور عضو ناتو شود، اما اوکراین از خطوط قرمز ما عبور کرد. تمامیت ارضی اوکراین برای ما مهم است و نمی‌خواهیم جنگ را ادامه دهیم. این دولت اوکراین بود که دموکراسی را رعایت نکرد. رئیس جمهور اوکراین به توافق مینسک پای‌بند نماند، با ناتو متحد شد و به دنبال دستیابی به سلاح اتمی بود. در دوره زلنسکی ضمانت‌های امنیتی از بین رفت. او فرصت‌های زیادی را از دست داد. هدف ما غیر نظامی کردن اوکراین است.

همزمان با این اظهارات، روسیه شرط مذاکره با اوکراین را تشکیل یک دولت جدید اعلام کرده است. در این میان موضع امریکا جالب‌تر از همه است. تاکنون مقامات اروپایی و ناتو و در راس همه امریکا قول‌ها و وعده‌های نمان و آشکار به رئیس جمهوری اوکراین داده بودند اکنون مقامات امریکایی و اوکراینی از آمادگی دولت جو بایدن برای کمک به خروج ولودیمیر زلینسکی از کنیف، پایتخت اوکراین، خبر دادند. با این حال رئیس جمهوری اوکراین تاکنون از ترک کنیف خودداری کرده است.

همزمان با پیشروی سریع نیروهای روسیه در خاک اوکراین، روزنامه واشینگتن پست روز جمعه به نقل از مقاماتی در دولت جو بایدن و همچنین اوکراین گزارش داد که ولودیمیر زلنسکی به عنوان «هدف شماره یک» نظامیان روسی در خطر دستگیری یا کشته شدن است.

منابع دیپلماتیک اروپا تأیید کردند که بر اساس تصمیم شورای سران اتحادیه، کلیه دارائی‌های ولادیمیر پوتین و اوگنی لاوروف نیز مسدود می‌شود. در همین حال، نیروهای روسیه با پیگیری بمباران‌ها و پیشروی واحدهای زرهی و توپخانه وارد پایتخت اوکراین شده‌اند.

مقایسه توان نظامی روسیه و اوکراین:

نیروی آماده به خدمت: روسیه ۹۰۰ هزار نفر، اوکراین ۱۹۶ هزار نفر

نیروی ذخیره: روسیه دو میلیون نفر، اوکراین ۹۰۰ هزار نفر

خودرو زرهی: روسیه ۱۵۸۵۷، اوکراین ۳۳۰۹

جت جنگنده: روسیه ۱۳۹۱، اوکراین ۱۳۲

هلی‌کوپتر: روسیه ۹۴۸، اوکراین ۵۵

تحت البحری: روسیه ۴۹، اوکراین صفر

بودجه نظامی: روسیه ۴۵۰۸ میلیارد دالر، اوکراین ۴۰۷ میلیارد دالر. (منبع: مؤسسه بین‌المللی مطالعات ستراتیژیک

(۲۰۲۲)

بیش از ۳۰ سال از آن اتفاقات می‌گذرد. ولادیمیر پوتین، افسر سابق ک.گ.ب تلاش کرد جایگاه سابق شوروی را در اروپا به دست آورد. امنیت مرزها از اصلی‌ترین دغدغه‌های روس‌ها، همچون کشورهای دیگر، در طول تاریخ بوده است. در حالی که در قسمت شرقی و شمالی خود، روسیه بابت مرز طبیعی با اقیانوس آرام شمالی و اقیانوس منجمد شمالی خیالش از امنیت مرزها تا حدودی راحت است اما نگرانی اصلی این کشور نسبت به جنوب و به خصوص غرب این کشور است.

پس از آن که مسکو روز پنج‌شنبه حمله تمام عیار به اوکراین را از زمین، هوا و دریا آغاز کرد، اوکراین از ترکیه درخواست کرد تا مانع از عبور کشتی‌های جنگی روسیه از تنگه داردانل و بسفر شود.

نیروهای روسیه با عبور از این دو تنگه در بنادر دریای سیاه و آزوف اوکراین مستقر شده‌اند. بر اساس کنوانسیون ۱۹۳۶ مونتره، ترکیه بر تنگه‌ها کنترل دارد و می‌تواند عبور کشتی‌های جنگی را در زمان جنگ یا در صورت تهدید محدود کند، اما این درخواست عضو ناتو را در موقعیت دشواری قرار داده است زیرا تلاش می‌کند تعهدات غربی خود و روابط نزدیک با روسیه را مدیریت کند.

مولود چاووش اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه، در سخنانی در قزاقستان گفت که ترکیه در حال بررسی درخواست کنیف است، اما گفت که روسیه بر اساس کنوانسیون این حق را دارد که کشتی‌ها را به پایگاه اصلی خود، در این مورد، دریای سیاه، بازگرداند. به گفته او، بنابراین حتی اگر ترکیه پس از طی مراحل قانونی تصمیم بگیرد که درخواست اوکراین را بپذیرد و تنگه‌ها را به روی کشتی‌های جنگی روسیه ببندد، آن‌ها فقط از حرکت در جهت دیگر و دور از پایگاه اصلی خود به سمت دریای مدیترانه جلوگیری می‌کنند.

روزنامه حریت به نقل از چاووش اوغلو گفت: «اگر کشورهای درگیر در جنگ درخواستی برای بازگرداندن کشتی‌های خود به پایگاه‌هایشان داشته باشند، باید اجازه داده شود.»

چاووش اوغلو افزود که کارشناسان حقوقی ترکیه همچنان در تلاش هستند تا مشخص کنند که آیا درگیری در اوکراین می‌تواند به عنوان یک جنگ تعریف شود که اجازه استناد به دستورات کنوانسیون را می‌دهد.

در سال ۱۹۹۱ که اتحاد جماهیر شوروی از هم فروپاشید، کرسی شوروی در سازمان ملل متحد به فدراسیون روسیه داده شد. روسیه به‌عنوان جایگزین اتحاد شوروی صاحب کرسی در مجمع عمومی سازمان ملل شد و در همان زمان مسئله شناسایی اوکراین در کنار دیگر جمهوری‌های تشکیل‌دهنده اتحاد شوروی مطرح شد. اکثریت اعضای مجمع عمومی از جمله فدراسیون روسیه به استقلال و تمامیت ارضی اوکراین رای مثبت دادند. در آن زمان اوکراین جزو کشورهای دارای سلاح‌هائی هسته‌ای بود. بر اساس معاهده‌ای که بین فدراسیون روسیه، امریکا و اوکراین امضاء شد، زرادخانه هسته‌ای اوکراین به روسیه منتقل شد و در ازای آن روسیه امنیت و تمامیت ارضی اوکراین را (با شبه جزیره کریمه که از سال ۱۹۶۴ از روسیه شوروی در ترکیب اوکراین قرار داشت) مورد شناسایی رسمی قرار داد و در این کشور روسیه سفارت‌خانه خود را دایر کرد که تاکنون باز بوده‌اند.

روس تبارهایی که حدود ۱۳ درصد از جمعیت شرق اوکراین را تشکیل می‌دهند خواهان استقلال و پیوستن به روسیه بودند. اوکراین تاکنون چند پارچه و با بحران‌هائی دست و پنجه نرم می‌کرد و به همین سبب ناتو و امریکا نهان و آشکار وارد بحران‌های این کشور شدند و در مقابل روسیه قرار گرفتند.

به خصوص رفراندومی کریمه با اکثریت روس تبارها غرب را بیش از پیش نگران کرد. روس‌هائی که در آنجا ساکن هستند رای موافق دادند و به روسیه پیوستند.

در حالی که جنگ روسیه علیه اوکراین آغاز شده است و مردم اوکراین در حال فرار از خانه و کاشانه و کشورشان هستند، امریکای و اروپائی‌ها و ناتو تنها نظاره‌گر هستند. در حالی که تا دیروز دولت اوکراین را به سلاح‌های مدرن پیشرفت تجهیز می‌کردند و قول عضویت در ناتو را به این دولت این کشور داده بودند.

تاکنون روسیه برای به دست آوردن تضمین نسبی در مورد تمامیت ارضی خود، دو برنامه برای اصلاح در ساختار امنیتی اروپا به امریکائی‌ها ارایه داده و در عین حال نیروهای خود را در مرز اوکراین متمرکز کرده بود. مسکو خواهان توقف رسمی گسترش «سازمان پیمان اتلانتیک شمالی» (ناتو) به سوی شرق و عقب‌نشینی نیروهای غربی از کشورهای اروپای شرقی و جمع کردن سلاح‌های هسته‌ای امریکائی مستقر در اروپا است. با عدم رضایت از وضعیت کنونی، این درخواست‌ها شکل اخطار به خود گرفته و به‌صورت تهدید مداخله نظامی روسیه در اوکراین درآمده است. روسیه با وجود مخالفت با الحاق کشورهای شرق اروپا به ناتو اما در عمل نتوانست جلوی الحاق آن‌ها به پیمان امنیتی-نظامی غرب را بگیرد اما برای ناتو و غرب یک خط قرمز ملموس کشیده و تاکید کرده بود عضویت جمهوری‌های سابق اتحاد جماهیر شوروی در این پیمان به منزله تجاوز ناتو و غرب به حوزه نفوذ روسیه خواهد بود و مسکو چنین سناریویی را تحمل نخواهد کرد.

با این وجود در سال ۲۰۰۸ هنگامی که سازمان ناتو در نشست سالانه خود نسبت به احتمال عضویت گرجستان و اوکراین به این پیمان امنیتی-نظامی چراغ سبز نشان داد.

ورود ناتو به موضوع عضویت جمهوری‌های سابق اتحاد جماهیر شوروی، دولت روسیه را بسیار خشمگین کرد و روسیه تاکید کرد عضویت این کشورها در پیمان ناتو را به منزله تهدید صریح و جدی علیه امنیت ملی خود می‌داند.

به این ترتیب جنگ کنونی روسیه علیه اوکراین سابقه‌ای ۸ ساله دارد. درگیری بین دو کشور از اواخر سال ۲۰۱۳ شروع شد. در آن زمان «ویکتور یانوکویچ» رئیس جمهوری وقت اوکراین که طرفدار روسیه بود، مذاکرات بین کشورش با اتحادیه اروپا بر سر انعقاد اتحادیه تجاری و گمرکی را به حالت تعلیق درآورد.

او پس از پیشنهاد پوتین برای انعقاد اتحادیه گمرکی با روسیه، بلاروس و قزاقستان، مذاکرات کشورش با اتحادیه اروپا برای امضای توافق‌نامه‌ای که این کشور را به اتحادیه اروپا نزدیکتر می‌کرد؛ لغو کرد.

این اقدام یانوکویچ به مذاق غرب‌گرایان اوکراینی که خواستار دوری جستن از روسیه و نزدیکی بیشتر به غرب هستند، خوش نیامد و غرب‌گرایان اوکراین در شهر «کی‌یف» (پایتخت) و چند شهر دیگر اوکراین علیه یانوکویچ به خیابان ریختند و در نهایت در نتیجه گسترش اعتراض‌ها یانوکویچ مجبور به فرار از کشور شد و به روسیه رفت.

در نتیجه غرب‌گرایان اوکراین موفق شدند با اعتراضات، رئیس جمهوری طرفدار مسکو را از کشورشان فراری دهند و بحران بین اوکراین و روسیه از همین نقطه تشدید شد.

اوکراین کشوری چند پاره محسوب می‌شود و در حالی که بخش غربی این کشور که به اروپا نزدیکتر است صنعتی‌تر بوده و طرفدار توسعه روابط و نزدیکی به اروپا و غرب است اما مردم بخش شرقی این کشور خود را به روسیه نزدیکتر می‌دانند.

همزمان با ناآرامی‌های داخلی اوکراین از اواخر سال ۲۰۱۳ و ۳ ماهه نخست سال ۲۰۱۴ که به فرار یانوکویچ به مسکو انجامید، گروه‌های شبه‌نظامی در شرق اوکراین (در ۲ استان دونتسک و لوہانسک) علیه دولت مرکزی اوکراین سر به شورش برداشته و اعلام استقلال کردند.

از سوی دیگر دولت روسیه از فرصت استفاده کرد و با برگزاری یک همه‌پرسی در مارس سال ۲۰۱۴ شبه‌جزیره کریمه در جنوب شرق اوکراین را ضمیمه خاک خود کرد.

این همه‌پرسی که با حضور نیروهای روسیه برگزار شد، از سوی جامعه جهانی به رسمیت شناخته نشده است. قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل این اقدام را غیرقانونی خوانده است. شبه جزیره کریمه که ۹۷ درصد از مردم آن روس زبان هستند، یک نقطه استراتژیک است زیرا ورودی مهمی به دریای سیاه است - منطقه‌ای که پوتین می‌خواست کنترل آن را در دست داشته باشد.

دولت شوروی در سال ۱۹۵۴ و در زمان دولت «نیکیتا خروشچف» کنترل این شبه‌جزیره را به جمهوری اوکراین داده بود و حالا روسیه پس از نیم قرن و در حالی که از نظر جامعه جهانی این منطقه روی نقشه سیاسی اوکراین تعریف می‌شود، این بخش از خاک اوکراین را جدا و به خاک خود ضمیمه کرده بود. این الحاق دوباره در روسیه جشن گرفته شد و پوتین در توصیف این اقدام گفت: «تاتارهای کریمه به میهن خود بازگشتند.»

الحاق کریمه به روسیه به‌عنوان یک دستاورد استراتژیک و ژئوپلیتیک و با وجودی که منجر به تحریم‌های اروپا و امریکا علیه روسیه شده بود، اما در عرصه سیاست داخلی روسیه به کار پوتین آمد و مهم‌ترین نتیجه برای او این بود که در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۸ شد. تحریم‌های غرب هم علیه این اقدام روسیه در حدی و اندازه‌ای نبود که اقتصاد روسیه را به‌طور جدی تحت تاثیر قرار دهد.

در ۸ سال گذشته الحاق شبه جزیره کریمه به روسیه باعث اعتراضات بین‌المللی، تحریم‌های اقتصادی علیه روسیه و درخواست‌های مداوم غرب برای بازگرداندن این سرزمین به اوکراین شده است اما پوتین گفته است که هرگز این اتفاق نخواهد افتاد.

مسکو حمایت فزاینده ناتو از اوکراین را - از نظر تسلیحات، آموزش و پرسنل - تهدیدی برای امنیت خود می‌داند. این کشور همچنین اوکراین را به افزایش تعداد نیروهای خود در آماده‌سازی برای تلاش برای بازپس‌گیری منطقه «دونباس» (دو استان در دست استقلال‌طلبان لوهانسک و دونتسک) متهم کرده است، ادعایی که اوکراین آن را رد کرده است.

در مقابل روسیه کشورهای غربی مسکو را متهم می‌کردند که از سال ۲۰۱۴، از استقلال‌طلبان طرفدار روسیه که با ارتش اوکراین در شرق اوکراین می‌جنگیدند، حمایت سیاسی و نظامی می‌کند. طبق گزارش سازمان ملل متحد، حدود ۱۴ هزار نفر در جنگ در منطقه مورد مناقشه - دونباس - کشته شده‌اند.

روسیه و اوکراین در سال ۲۰۱۵ با میانجی‌گری فرانسه و آلمان در شهر مینسک بلاروس یک توافق‌نامه آتش‌بس امضا کرده‌اند اما در ۷ سال گذشته این توافق‌نامه بارها از سوی شبه‌نظامیان استقلال‌طلب و همچنین ارتش اوکراین نقض شده است و طبق اعلام سازمان ملل پس از امضای توافق‌نامه آتش‌بس، دست‌کم ۳ هزار نفر از طرفین در تبادل آتش کشته شده‌اند.

در سال ۲۰۱۹ روسیه و اوکراین توافق مبادله زندانیان را بین استقلال‌طلب شرق اوکراین و دولت کنفی صورت گرفت؛ اما تغییری در وضعیت آرایش نیروهای استقلال‌طلب و ارتش اوکراین در مناطق شرقی اوکراین حاصل نشد. هم‌زمان با ۲۰۲۱ و مطرح شدن دوباره موضوع عضویت اوکراین در ناتو و ارتباطات نظامی اوکراین با برخی کشورهای ناتو و خریدهای تسلیحاتی کنفی از آن‌ها، روسیه بار دیگر احساس خطر کرده است.

در بهار امسال، روسیه در پاسخ به آنچه که تهدیدات ناتو توصیف کرد، شروع به تجمیع ده‌ها هزار نیرو در نزدیکی مرز اوکراین کرد، اقدامی که در ابتدا با واکنش گسترده بین‌المللی منجر به عقب‌نشینی تاکتیکی روسیه شد و روس‌ها بعداً اعلام کردند این نیروها را از منطقه خارج کرده‌اند.

اما از پاییز امسال دوباره ارسال نیروها و تجهیزات به مناطق مرزی اوکراین این بار با شدت بیشتری از قبل شروع شد و تا این لحظه نیز همچنان ادامه دارد.

با اوجگیری بحران در شرق اروپا، اولکسی رزنیکوف، وزیر دفاع اوکراین تقریباً هر روز در حساب‌های کاربری خود در شبکه‌های اجتماعی تصاویری منتشر می‌کند که تخلیه محموله‌های بزرگی از تجهیزات نظامی را نشان می‌دهند. تصویرها و فیلم‌هایی که قرار است افزایش شدید ارسال جنگ‌افزار به اوکراین و آمادگی رزمی نظامیان اوکراینی را به نمایش بگذارد این پرسش را هم پیش می‌کشد که مهم‌ترین صادرکنندگان تجهیزات جنگی به اوکراین چه کشورهایی هستند؟

از میان کشورهای عضو پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، آلمان تا کنون درخواست‌های کثیف برای صادرات جنگ‌افزار به اوکراین را رد کرده اما مطابق شواهد آمریکا و بریتانیا در این کار فعال هستند.

بر پایه اعلام دولت اوکراین کشورهای غربی تا کنون تجهیزاتی به ارزش یک و نیم میلیارد دلار به عنوان کمک نظامی در اختیار کثیف قرار داده‌اند.

یکی از محموله‌هایی که اولکسی رزنیکوف عکس تخلیه آن‌ها را منتشر کرده، از جمله شامل راکت‌های دفاعی ضد تانک مدل‌های Javelin و NLAW ساخت آمریکا و بریتانیا است.

آمریکا این مدل راکت‌اندازه‌های سبک و کارآمد را از سال ۲۰۱۹ در اختیار ارتش اوکراین می‌گذارد. تا کنون از تعداد راکت‌هایی که به اوکراین تحویل داده شده آمار دقیقی به‌طور رسمی منتشر نشده است.

برخی کارشناسان معتقدند طی دو سال اخیر صدها قبضه راکت‌انداز Javelin به اوکراین صادر شده است. آمریکا همچنین به متحدان خود در منطقه بالتیک اجازه داده این مدل جنگ‌افزار را از موجودی زرادخانه‌های خود در اختیار کثیف قرار دهند.

این جنگ‌افزار از پیشرفته‌ترین و کارآمدترین سلاح‌های نوع خود در جهان به شمار می‌رود و می‌تواند علیه هدف‌هایی نظیر خودروهای زره‌پوش، تانک و سنگر در فاصله‌ای تا حدود ۲ هزار متر به کار گرفته شوند.

راکت‌های بریتانیایی نیز تقریباً قابلیت‌های مشابهی با بردی کمتر دارند و تا کنون دست‌کم ۲ هزار قبضه آن در اختیار ارتش اوکراین قرار گرفته است.

میکولا بلیسکف، از موسسه ملی پژوهش‌های راهبردی مستقر در کثیف می‌گوید این‌ها دقیقاً سیستم‌هایی هستند که ارتش اوکراین بسیار به آن‌ها نیاز دارد.

او به دویچه‌وله گفته این راکت‌ها به خوبی با تجهیزات ارتش اوکراین سازگار هستند و سربازان می‌توانند خیلی ساده و سریع طرز استفاده از آن‌ها را فراگیرند.

با وجود این تجهیزات پیشروی زمینی احتمالی نیروهای روسی در خاک اوکراین می‌تواند بسیار دشوار و پر تلفات باشد اما معضل کثیف برتری قاطع نیروی هوایی ارتش روسیه است.

گوستاو گرسل، کارشناس سیاست امنیتی شورای اروپایی روابط خارجی در برلین می‌گوید نیروی هوای روسیه در صورت حمله به اوکراین می‌تواند طی دو تا سه روز تمام سامانه‌های پدافند ضد هوایی این کشور را از کار ببنداند.

به گفته او نیروهای مسلح روسیه همچنین می‌تواند تمام سیستم ارتباطی و رادارهای هواپیماهای اوکراینی و سامانه‌های دفاع ضد هوایی آن را تحت نظر بگیرند زیرا آن‌ها همچنان متکی به فناوری‌های دوران شوروی سابق هستند.

راکت‌های ضد هوایی Stinger آمریکا و راکت‌های لهستانی GROM، به خصوص به دلیل قابل حمل بودن، می‌توانند برای تقویت توان دفاعی اوکراین نقش مهمی داشته باشند.

این‌گیریدا شیمونیت، نخست‌وزیر لیتوانی روز پنج‌شنبه گفت این کشور «در روزهای آینده» تعدادی سامانه ضد هوایی امریکائی Stinger را به اوکراین ارسال می‌کند.

لهستان نیز اعلام آمادگی کرده مدل‌های مشابهی از این سامانه ضد هوایی، که قادر است هواپیماهای مهاجم را تا فاصله سه هزار متری هدف قرار دهد به اوکراین ارسال کند.

اوکراین در سال‌های اخیر دست‌کم ۲۰ فروند هواپیمای بدون سرنشین مدل Bayraktar از ترکیه، یکی دیگر از اعضای ناتو خریده است.

امتیاز استفاده از پهپادهای ترکیه این است که اوکراین مجوز تولید داخلی آن‌ها را دریافت کرده و قادر است موتور آن‌ها را نیز تولید کند. وزیر دفاع اوکراین هفته گذشته از برنامه ساخت کارخانه‌ای برای تولید این نوع پهپاد خبر داد.

این پهپادهای ساخت ترکیه می‌توانند برای شناسایی اهداف «دشمن» به کار گرفته شوند و امکان حمل راکت‌ها و بمب‌های هدایت‌شونده لیزری را نیز دارند.

ارتش اوکراین اکتبر سال گذشته برای نخستین بار از این پهپادها در عملیات موفقیت‌آمیزی علیه اهداف استقلال‌طلبان مورد حمایت روسیه در شرق این کشور استفاده کرد.

در محموله‌هایی که به تازگی به وسیله هواپیماهای باربری در فرودگاه کنیف تخلیه شده‌اند، در کنار راکت‌های ضد تانک، مقداری تجهیزات دفاعی از جمله کلاه و جلیقه ضد گلوله و مهمات نیز وجود داشته است.

اغلب این مهمات از مبدا جمهوری چک و لهستان به کنیف منتقل شده‌اند؛ دو کشوری که مانند اوکراین خود را در معرض تهدید نظامی روسیه می‌بینند.

موسسه صلح مستقر در استکهلم (سیبری) می‌گوید به جز کشورهای یاد شده، کانادا و فرانسه نیز از سال ۲۰۱۴ تجهیزات جنگی به اوکراین صادر کرده‌اند.

با این حال مبدا بیش‌ترین تجهیزات نظامی ارسال شده به اوکراین در هفته‌های اخیر بریتانیا و ایالات متحده امریکا بوده است. وزیر دفاع اوکراین می‌گوید فقط از امریکا هزار و ۳۰۰ تن تجهیزات نظامی وارد این کشور شده است.

المان تاکنون تمام درخواست‌های کنیف برای دریافت تجهیزات نظامی را رد کرده است. دولت فدرال المان می‌گوید این کشور به طور اصولی از ارسال جنگ‌افزار به مناطق بحرانی خودداری می‌کند.

اوکراین از نظر منابع طبیعی بسیار غنی است. به نوشته وب‌سایت دولتی «یوکراین اینوست»، این کشور رتبه هفتم جهان در استخراج آهن، رتبه هشتم جهان در استخراج منگنز، رتبه دوم جهان در تولید گالیم، و رتبه پنجم جهان در تولید گرمانیوم را داراست. در زمینه منابع معدنی غیرفلزی، اوکراین دارای رتبه ششم استخراج کائولین در جهان، رتبه دهم استخراج سیلیکات زیرکونیوم و همچنین رتبه هشتم استخراج گرافیت در جهان را داراست. این کشور همچنین در رده سیزدهم بزرگترین تولید کننده زغال سنگ و در رده دوازدهم در میان تولیدکنندگان زغال سنگ کک است.

همچنین، در زمینه اورانیوم، اوکراین جایگاه دهم بزرگترین تولیدکنندگان جهانی را در اختیار دارد.

اما، تنها معادن اوکراین نیستند که در کشمکش‌های آن تاثیرگذارند. صنعت کشاورزی این کشور هم از عوامل دیگر است.

تقریباً تمامی خاک روسیه در بالای مدار ۵۰ درجه شمالی قرار دارد. این در حالی است که در کشوری همچون امریکا، تنها آلاسکا (که روسیه آن را در سال ۱۸۶۷ به مبلغ ۷/۲ میلیون دلار فروخت) در بالای این مدار قرار دارد. همین امر هم باعث شده تا خاک مناسب برای کشاورزی در روسیه فراهم نباشد. حتی در زمان شوروی هم این اتحادیه با مشکل تامین محصولات غذایی روبرو بود. در شمال، سرما و خاک بسیار مرطوب و بعضاً یخ‌زده و در جنوب، آب و هوای

خشک مانع از فعالیت‌های کشاورزی می‌شد. برای مثال، در کل، ۲۷ درصد خاک شوروی مناسب برای کشاورزی و تنها ده درصد آن قابل کشت بود. جالب است بدانیم که تنها منطقه مناسب برای کشاورزی در روسیه در قسمت غرب و جنوب غربی این کشور واقع شده است و شاید بتوان گفت که همین امر هم باعث پیدایش دولت روسیه (روس کیف) و یک‌جانشینی در قرن نهم میلادی در آن ناحیه بود. سرزمین حاصلخیز در اطراف اوکراین امروزی بود که باعث شد تا قبیله‌های روس دور هم بیایند و قدرت خود را از آن منطقه گسترش دهند.

اوکراین همیشه از نظر کشاورزی قدرتمند بوده است. بنابراین بی‌دلیل نیست که در دوران شوروی، این جمهوری به‌عنوان «سبد نان» شناخته می‌شد. جفری پیات، سفیر اسبق امریکا زمانی گفته بود: «اوکراین در حال حاضر یکی از تولیدکنندگان بزرگ محصولات کشاورزی است، اما باید تبدیل به یک ابرقدرت کشاورزی شود.»

در حال حاضر، زمین‌های کشاورزی در اوکراین به بیش از چهار میلیون هکتار و هفتاد درصد کل خاک این کشور می‌رسد. اوکراین چهارمین صادرکننده بزرگ ذرت و ششمین صادرکننده بزرگ گندم در جهان است. در ده سال گذشته، این کشور تولید ذرت خود را چهار برابر کرده و هر سال بین ۳۰ و ۴۰ میلیون ذرت (بسته به تغییرات آب و هوایی) تولید می‌کند که بیش از نیمی از صادرات آن به چین و بقیه به اتحادیه اروپا، مصر و کره جنوبی ارسال می‌شود.

اما بیش‌تر درآمد حاصل از کشاورزی به جیب شرکت‌های فعال در این زمینه می‌رود که توسط افراد فاسد مدیریت می‌شوند. الیگارش‌ها در بسیاری از موارد بر تصمیم‌گیری‌های مربوط به قوانین کشاورزی، صادرات، فروش و مالیات تاثیر می‌گذارند و این در حالی است که از هر پنج اوکراینی، یک نفر در بخش کشاورزی مشغول به کار است. الیگارش‌ها، با تطمیع و فشار برای امضای قراردادهای طولانی مدت، عملاً زمین‌های حاصلخیز را تصاحب می‌کنند و این امر، تاثیر فراوانی بر روی زندگی قسمت بزرگی از شهروندان جامعه این کشور می‌گذارند.

تحریم‌های غزب علیه روسیه به ضرر خود غربی‌ها هست. برای مثال در بحبوحه تنش میان روسیه و اوکراین، نام یک خط لوله گاز از همیشه پررنگ‌تر شده بود: نورد استریم ۲. لوله‌ای که قرار است گاز روسیه را به اروپا منتقل کند؛ موضوعی که سال‌هاست باعث تفرقه بین کشورهای اروپایی و امریکا شده است. در بحران اوکراین هم این پروژه به اهرم فشار و اشننگتن علیه مسکو تبدیل شده است.

امریکا تهدید کرده که اگر روسیه به اوکراین حمله کند باید قید پروژه نورد استریم ۲ را بزند. روسیه در جواب گفته قصد حمله به اوکراین ندارد.

نورد استریم ۲ خط لوله‌ای ۱۲۲۰ کیلومتری است که گاز طبیعی روسیه را از غرب این کشور به شمال شرق المان منتقل می‌کند. این پروژه ۱۱ میلیارد دلاری ظرفیت صادرات گاز روسیه را دو برابر می‌کرد.

نورد استریم ۲ مانند نورد استریم ۱ که در سال ۲۰۱۲ تکمیل شد از بستر دریای بالتیک می‌گذرد. این لوله در مسیرش از آب‌های سرزمینی چند کشور اروپایی از جمله سوئد، دانمارک، فنلاند و المان عبور می‌کند.

پروژه سپتامبر سال پیش تکمیل شد، اما هنوز تزریق گاز به آن، در انتظار دو مجوز از طرف المان و اتحادیه اروپا، شروع نشده است. شرکت دولتی گازپروم روسیه صاحب این خط لوله است اما پنج شرکت اروپایی هم با تامین حدود نصف سرمایه اولیه پروژه در ساخت آن سهیم شده‌اند.

خطوط نورد استریم، با دور زدن اوکراین و لهستان از دریا گذر می‌کنند؛ برخلاف خطوط قدیمی گاز روسیه که از اوکراین و لهستان می‌گذرند.

این دو کشور، که هر دو مخالف نورد استریم هستند، از خطوط لوله فعلی عوارض عبور دریافت می‌کنند. درآمد اوکراین از این راه سالانه حدود ۲ میلیارد دلار برآورد شده است.

امریکا هم از مخالفان این خط لوله است و می‌گوید وابستگی اروپا به روسیه، امنیت انرژی اروپا را به خطر می‌اندازد. کشورهای مخالف نورد استریم می‌گویند این خط لوله اروپا را بیش از پیش به روسیه وابسته می‌کند. آن‌ها هشدار می‌دهند که ولادیمیر پوتین رئیس جمهوری روسیه ممکن است در آینده از تهدید اروپائیان به قطع گاز به عنوان اهرم فشار بر آن‌ها استفاده کند.

المان از نورد استریم ۲ حمایت می‌کند. این پروژه قرار است سالانه ۵۵ میلیارد مترمکعب گاز به المان بفرستد. این خط لوله یکی از مسائل مورد اختلاف دونالد ترامپ و آنگلا مرکل رهبران پیشین امریکا و المان بود. ترامپ، شرکت‌های اروپائی دخیل در ساخت نورد استریم ۲ را به تحریم تهدید کرد.

۱۸ شرکت اروپائی طرف قرارداد گازپروم از ترس مجازات پا پس‌کشیدند و همین امر تکمیل پروژه را به تاخیر انداخت ولی روسیه در نهایت کار ساخت را عمدتاً یک‌تنه به پایان رساند.

المان همچنین قرار است از راه نورد استریم ۲ گاز را به اتریش، ایتالیا و کشورهای اروپای مرکزی هم بفرستد. اروپا حدود ۳۵ درصد و المان حدود نیمی از گاز مصرفی‌اش را از روسیه وارد می‌کند. نورد استریم ۲ می‌تواند ۲۶ میلیون خانه را در المان گرم کند.

بزرگترین اقتصاد اروپا برای گذر به انرژی‌های پاک و دست‌کشیدن از زغال سنگ و انرژی هسته‌ای به گاز نیاز دارد. المان سه پایگاه از مجموع شش پایگاه هسته‌ای‌اش را در ماه‌های اخیر تعطیل کرد.

پوتین گفته بود شروع به کار نورد استریم ۲ به کاهش قیمت گاز در اروپا کمک می‌کند. اما سازمان‌های محیط‌زیستی اما منتقد نورد استریم ۲ و استفاده از سوخت‌های فسیلی هستند.

لهستان پروپاقرص‌ترین متحد امریکا در اتحادیه اروپاست. همچنین از لحاظ تاریخی به روسیه بدبین است و سال‌هاست خیز برداشته تا وابستگی‌اش را به انرژی وارداتی روسیه به صفر برساند. قرارداد بین شرکت گازپروم روسیه و بی‌جی‌نیگ لهستان اکتبر امسال به پایان می‌رسد و لهستان سال‌هاست که می‌گوید آن را تمدید نخواهد کرد.

لهستان برای رهائی از وابستگی به گاز روسیه، یک پایانه گاز طبیعی مایع، ال‌ان‌جی، در بندر اشوینوایشچه (Swinoujscie) در شمال غرب کشور کنار دریای بالتیک ساخته و حالا با استفاده از این تاسیسات، از قطر و امریکا گاز وارد می‌کند.

در کنار آن لهستان و کرواسی در اقدامی مشترک پروژه‌ای به نام «ابتکار سه دریا» در سال ۲۰۱۶ راه‌اندازی کردند. این اتحاد ۱۲ کشور اروپای شرقی و مرکزی است که یکی از اهداف آن، ایجاد مسیر شمال جنوب در اروپا، به ویژه برای انتقال گاز طبیعی مایع از دریای بالتیک به دریای آدریاتیک در جنوب اروپاست. قرار است امسال این خط لوله افتتاح شود. با این حساب، دریای بالتیک محل تقاطع خطوط گاز نورد استریم و «ابتکار سه دریا» خواهد بود.

لهستان همچنین خط لوله گاز دیگری هم در بستر دریای بالتیک ساخته که قرار است تا پایان امسال میلادی به بهره‌برداری برسد. این خط لوله ۹۰۰ کیلومتری گاز نروژ را از راه دانمارک و دریای بالتیک به لهستان می‌رساند.

اکنون رئیس‌جمهور اوکراین گفت کشورش را تنها گذاشتند تا در مقابل حمله روسیه از خود دفاع کند. ولودیمیر زلنسکی در پیام ویدیویی گفت: «چه کسی آماده است در کنار ما بجنگند؟ هیچ کس را نمی‌بینم. چه کسی به اوکراین تضمین عضویت در ناتو می‌دهد؟ همه می‌ترسند. در شبانه روز گذشته ۱۳۷ اوکراینی در حمله روسیه به اوکراین کشته شدند.

وزیر خارجه روسیه روز جمعه در یک نشست خبری اعلام کرد به شرط آن که سربازان اوکراینی سلاح بر زمین بگذارند، مسکو آماده مذاکره است.

سرگی لاوروف، به گزارش خبرگزاری رویترز، اصرار داشته است که روسیه برای نجات دادن اوکراین از «ستم و سرکوب» به این کشور حمله کرده است. به گفته لاوروف، تنها در صورت تسلیم شدن ارتش اوکراین است که ولادیمیر پوتین حاضر به مذاکره خواهد بود.

این پاسخی غیرمستقیم به درخواست مذاکره از طرف ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین، است که ولادیمیر پوتین تاکنون آن را بی‌پاسخ گذاشته است.

در چنین وضعیتی ژانز نظارتی انرژی هسته‌ای اوکراین روز جمعه گزارش داد که میزان تشعشعات گاما در منطقه نزدیک به نیروگاه هسته‌ای چرنوبیل به بالاتر از حد معمول رسیده است.

در گزارش این سازمان آمده است که درگیری اخیر در منطقه ممنوعه چرنوبیل از جمله تحرکات تجهیزات سنگین نظامی به تغییر سطح خاک و انتشار گرد و غبار آلوده به رادیواکتیو در هوا منجر شده است.

نیروهای نظامی روسیه این نیروگاه هسته‌ای از کار افتاده و منطقه ممنوعه اطراف آن را در روز پنجشنبه تصرف کردند این نیروگاه اتمی در ۱۳۰ کیلومتری شمال کئیف، پایتخت اوکراین، قرار دارد.

گزارش‌ها حاکی است که بر اثر چند انفجار ناشی از درگیری‌های اخیر، مخزن پسماندهای هسته‌ای آسیب دیده است. کارشناسان هشدار داده‌اند که اگر تاسیسات چرنوبیل آسیب بیشتری ببیند ممکن است فاجعه اتمی سال 1986 دوباره تکرار شود.

از سوی دیگر وزارت دفاع تایوان روز پنجشنبه پنجم اسفند اعلام کرد که نیروی هوایی این کشور با رهگیری و دادن هشدار، ۹ جنگنده چینی را مجبور کرد که از حریم هوایی این کشور خارج شوند.

ورود جنگنده‌های چینی به حریم هوایی تایوان همزمان با اولین روز حمله نظامی روسیه به اوکراین روی داد و حکومت تایوان با دقت وضعیت جنگ در اوکراین را زیر نظر دارد.

تایوان طی دو سال گذشته بارها به ورود جنگنده‌های چینی به حریم هوایی خود اعتراض کرده است.

یک ماه پیش نیز ۳۹ هواپیمای نظامی چین همزمان وارد حریم هوایی تایوان شدند که بزرگترین مورد از نقض حریم هوایی این کشور بود. از آن زمان تاکنون عبور جنگنده‌های چینی از آسمان تایوان با تعداد کمتری صورت گرفته است.

وزارت دفاع تایوان گفت روز پنجشنبه هشت فروند جنگنده جی-۱۶ و یک فروند هواپیمای شناسایی چین بر فراز جزیره پراتاس، واقع در شمالی‌ترین نقطه دریای جنوبی چین، وارد حریم هوایی این کشور شدند.

حکومت سرمایه‌داری چین هیچگاه استفاده از قدرت نظامی برای اعمال کنترل بر تایوان و یا به گفته پکن، بازپس گرفتن این بخش تجزیه شده از خاک چین، را تکذیب نکرده و فروش تسلیحات و هرگونه حمایت دیگر امریکا از تایوان را محکوم کرده است.

سخن‌گوی وزارت دفاع چین روز پنجشنبه در یک نشست خبری تاکید کرد که تایوان برای چین یک «موضوع محوری» است و دخالت خارجی در این زمینه را تحمل نخواهد کرد.

او افزود: «ما از دولت امریکا می‌خواهیم که حساسیت شدید موضوع تایوان را درک کرده، دخالت در امور داخلی چین را متوقف کرده و در مورد مسئله تایوان با آتش بازی نکنند.»

در سند ۱۲ صفحه‌ای تحت عنوان بازبینی راهبردی در اقیانوس هند و آرام که اوایل فوریه منتشر شد دولت امریکا بر تعهد خود به اختصاص منابع دیپلماتیک و امنیتی بیشتر به این منطقه تاکید کرد.

در این سند گفته می‌شود که امریکا در خصوص مسئله تایوان و برای حفظ ثبات و صلح در آبراه‌های که چین را از تایوان جدا می‌کند با متحدان خود در منطقه همکاری خواهد کرد.

در تهاجم همه‌جانبه روسیه به اوکراین بسیاری از خارجی‌ان از جمله ایرانیان گیر افتاده‌اند از جمله جمهوری اسلامی در این مورد اقدام به موقع نکرده است در نتیجه صدها دانشجوی ایرانی در اوکراین گیر کرده‌اند و جان‌شان در خطر است. وزیر امور خارجه مجارستان روز جمعه اعلام کرد که این کشور به شهروندان کشورهای ثالث مانند ایران و هند اجازه می‌دهد که بدون ویزا وارد مجارستان شوند و از فرودگاهی در این کشور راهی کشور خود شوند. او افزود مجارستان کریدور بشردوستانه‌ای را برای شهروندان کشورهای ثالث مانند ایران یا هند که قصد دارند از اوکراین خارج شوند، باز می‌کند.

پیش‌تر در اقدامی که دیر هنگام توصیف شده، حسین امیر عبداللہیان، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی در گفتگویی تلفنی با پیتر سیارتو، همتای مجار خود از این کشور خواسته بود که به دانشجویان، خانواده دیپلمات‌ها و دیگر ایرانیان ساکن اوکراین برای بازگشت به ایران اجازه ورود به مجارستان داده شود.

به گزارش رویترز، شهروندان ایرانی، پس از ورود به مجارستان بلافاصله به فرودگاه دبرسن، منتقل می‌شوند. هاشم داداش پور معاون وزیر علوم و ریس سازمان امور دانشجویان : ۱۴۲۴ دانشجوی شاغل به تحصیل در کشور اوکراین در سامانه میخک وزارت امور خارجه تشکیل پرونده داده‌اند که از این تعداد ۴۹۹ نفر از دانشجویان مربوط به رشته‌های وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و بقیه مربوط به دانشجویان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی هستند.

جالب آن است که ظاهراً روسیه متحد جمهوری اسلامی ایران است!

در جمع‌بندی می‌توانیم تاکید کنیم که روسیه پس از پایان نظام دوقطبی و فروپاشی شوروی همواره معتقد بوده که سازمان پیمان آتلانتیک شمالی(ناتو) که یک پیمان امنیتی - نظامی بر ضد شوروی در دوران جنگ سرد بود؛ با فروپاشی شوروی و انحلال پیمان «ورشو» دیگر موضوعیت وجودی ندارد و این پیمان امنیتی- نظامی نیز باید در پی انحلال پیمان ورشو و پایان جنگ سرد، منحل شود. اما ناتو پس از فروپاشی شوروی نه تنها منحل نشد بلکه برای خود دستور کارهای جدیدی تعریف کرد و تلاش کرد با گسترش به سمت شرق در حوزه حیاط خلوت روسیه نفوذ کند. بسیاری از کشورهای اقماری شوروی در شرق اروپا در ۳ دهه گذشته به مرور به عضویت ناتو در آمده‌اند و روسیه احساس می‌کند در حال محاصره از جانب ناتو است.

در جنگ‌های جهانی اول و دوم المان‌ها تصمیم گرفتند تا به لهستان بسنده نکنند و جبهه شرقی خود را از دریای بالتیک تا دریای سیاه گسترش دهند. آن‌ها فکر می‌کردند که با گشودن جبهه‌ای بزرگ‌تر در زمین‌های هموار می‌توانند روسیه را شکست دهند.

سرانجام فروپاشی شوروی روسیه را در موقعیت ضعیف‌تری قرار داد. اشغال کریمه تنها تلاشی است که برای بازیابی قسمت غربی شروع شده بود و اکنون شاید پوتین با اشغال اوکراین مشت آهنین خود به مخالفانش در داخل و خارج روسیه نشان می‌دهد.

در سال ۲۰۱۶ و در جریان برنامه‌ای تلویزیونی که توسط «انجمن جغرافیای روسیه» برگزار می‌شد، ولادیمیر پوتین از یکی از کودکان حاضر در برنامه پرسید: «مرزهای روسیه در کجا پایان می‌یابند؟» میروسلاو اوسکیرکو، کودک نه ساله اهل روسیه در پاسخ گفت: «مرزهای روسیه در تنگه برینگ با ایالات متحده پایان می‌یابند.» پوتین در حالی که کودک را به آغوش کشیده و دستش را بر روی شانه وی گذاشته بود گفت: «مرزهای روسیه در هیچ کجا پایان

نمیباند.» اگرچه رئیس جمهور روسیه بلافاصله گفت که «این شوخی بود» اما مثل هر شوخی دیگر می‌توان نشانه‌هایی از واقعیت فکر و نگاه او را در آن جست. تفکر سیاسی در روسیه هنوز هم بر اساس تفکر امپراتوری است. تغییرات متعدد مرزی از روسیه تزاری به شوروی و بعد فدراسیون روسیه شاید بتواند به خوبی توضیح بدهد که چرا روسیه به دنبال تغییر نقشه بعد از گرجستان و کریمه و این بار در اوکراین است. کشوری که هم از نظر تاریخی و هم از نظر امنیتی و به خاطر منابع سرشار آن بخشی از «پروژه ناتمام» ولادیمیر پوتین به حساب می‌آید. رئیس جمهوری که اعتقادی به پایانی مرزهای امپراتوری روسیه ندارد.

ولادیمیر پوتین ۶۹ ساله که با تغییر قانون اساسی روسیه توانسته راه را برای نامزدی‌های متعدد و در نتیجه ریاست جمهوری خود تا پایان عمر هموار کند می‌داند که روسیه با حمله به اوکراین کار آسانی در اداره کشور و مناسبات جهانی نخواهد داشت.

روسیه کشوری است که بیش از ۱۹۳ گروه ملی با ۲۷۷ زبان مختلف در آن زندگی می‌کنند. علاوه بر این، پیروان ادیان و عقاید مختلف همچون یهودیت، مسیحیت، اسلام، بودائی و شامانیسم در آن ساکن هستند. بسیاری از این ملل از درجه‌های مختلفی از خودمختاری برخوردار هستند. در صورتی که با جنگ و توسعه‌طلبی آتش ناسیونالیسم در روسیه شعله‌ور شود، اختلافات داخلی هم بیشتر شده و حتی صدای استقلال‌طلبی به گوش خواهد رسید.

آن استراتژی‌ها و سیاست‌هایی که شعله‌های این جنگ را شعله‌ور کردند همگی به ضرر مردم جهان به ویژه اوکراین و روسیه و به نفع دولت‌های حامی سرمایه‌داری و جنگ‌طلب است. در چنین وضعیتی ضرورت دارد که شعار قطع فوری جنگ و پایان دادن به اشغال‌گری و سیاست‌های بلندپروازانه پوتین و سیاست‌های ناتو و در راس همه امریکا در تمام شهرهای جهان ظنین‌انداز شود.

اکنون حکومت جنایت‌کار جمهوری اسلامی در کنار دولت متجاوز روسیه قرار گرفته و احتمال دارد جامعه ایران را با بحران جدید روبه‌رو کند. در این وضعیت جا دارد که جنبش‌های اجتماعی و همه مردم آزاده ایران علیه جنگ و سیاست‌های ارتجاعی و غیرانسانی جمهوری اسلامی شوند.

بی‌گمان باید این جنگ را با صدای بلند محکوم کرد و خواهان قطع فوری آن شد و به گسترش جنبش ضدجنگ و همبستگی انسانی تاکید ورزید!

شنبه هفتم اسفند [حوت] ۱۴۰۰ - بیست و ششم فبروری ۲۰۲۲